

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo||nis Episcopi Hal-||berstatten[sis] Homiliarum,
nunc sexto || maiori [pro] ante hac unquam dili||gentia
excusarum, || Pars ...**

praeter omnes omnium appendices, accesserunt iam recens homiliæ
aliquot piæ, ante hoc tempus excusæ nusquam

Pars Aestivalis

**Haimo <Altissiodorensis>
Haimo <Halberstadensis>**

Coloniae, 1551

VD16 H 222

Venit Iesus in patres Cæsareæ Phil. Mat. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39335

Eph. 2,
Gal. 5.

nis in nostra lingua sonare uidetur, q̄a gratia dei
sue in quo est gratia, interpretatur. Gratia eīm dei
(ait Apoōlus) saluæ factæ sunt ḡtēs. Et sicut al-
ibi ait: Neque circuncisio aliquid ualeret, neque præ-
putium, sed fides quæ per dilectionem operatur.
Vnde spiritualiter patris nomen puerō imponere
uolentibus, Petrus apostolus cum Elizabeth con-
tradicit, cū ait: Quid uultris imponere iugū super
Actu. 15. ceruices discipulorū, quod neq; nos neq; patres
nostrī portare potuimus: sed per gratiam domini
Iesu credimus saluari, quemadmodum & illi.

IN DIE SANCTO APOSTOLO
rum Petri & Pauli. Matthæi XVI.

In illo tempore Venit Iesus in partes Cæ-
sareae Philippi. Et reliqua.

Caesareas tres legimus, duas in terra repro-
missionis, tertiam uero in Cappadocia. Est
enim Cæsarea Palestinae regionis, in littore
maris magni, quæ prius Turris Stratouis uocabat,
sed postea ab Herode in honorem Cæsaris nobili-
us rex dignata, Cæsarea est appellata. In qua idem
Herodes in honorem Cæsaris magnificam domū
albo marmore construxit: ubi Herodes ab angelo
percussus, eo quod nō dedisset honorem deo, con-
sumptus a uermibus, expirauit. In hac etiā Corne-
lius centurio a Simone Petro baptizatus est: in ea
uero quatuor filiarū Philippi virginum sepulchra
usque hodie ostenduntur. Est & alia Cæsarea quæ
dam in Cappadocia, de' qua Lucas euangelista in
Actu. 25 Actibas apostolorum meminit Descendit Cæsa-
ream, & salutavit ecclesiam. Tertia autem Cæ-

Actu. 12.
Act. 10.

sarea est Philippi, cuius in hoc loco euangelista meminit, & ipsa in terra repromotionis, quam Philippus Herodis filius, in honore Cæsaris ad radices montis Libani a disfauit: & hanc Cæsaream, Philippi cognominavit, ubi duo fontes oriuntur, unus nomine Ior, alter vero Dan, qui simul iuncti, Jordanē efficiūt fluuiū. In huius ergo partes ueniēs Iesus cum discipulis suis, interrogabat eos, dicens:

Quem dicunt homines esse filium hominis? Ut scilicet, ubi Cæsar nummum exigebat tributi, ibi saluator nummū acciperet fidei. Notandum autem quia non ait, Quem me dicunt homines esse, ne iactanter de se querere uideretur, sed quē dicunt homines esse filium hominis: Et cum maioris honoris uideretur filium dei se uocari, filiū hominis se uoluit nominare, ut ostenderet in omnibus aetibus humilitatem esse seruandā: siue certe ne aliquis de ueritate assumptæ carnis dubitaret, frequenter filium hominis, q̄ filium dei se uocare maluit, sicut est illud: Veniēs filius hoīs, putas inueniet fidē in terra? Et, filius hominis uēturus ē in gloria. Mat. 16. patris sui cū angelis suis. Et, Vulpes foueas habet, Matt. 8. & his similja. Vbicūq; em̄ in latino fili⁹ hoīs legitur, in hebrēo filius Adā habetur, sicut illud i Psalmo: Fili⁹ hoīm usq; quo graui corde, p quo in hebrēo habetur, fili⁹ Adā. Sed interrogati discipuli, diuersorum opinionem proferunt, dicentes.

Alij Iohannem baptistam, alij uero Eliā, alij uero Ieremiam, aut unum ex prophetis.

Quid autem homines Eliam aut Ieremiā Christum putauerunt, cum ante multa curricula anno fuisse legūtur: Sed hic error in populo ex ful-

titia gentilium descēderat, ut putarent aliquē mā
gnū virū post mortē suū spiritū dare posse cui uellet.

Mar. 14. Quo errore seductus fuerat Herodes, qñ audi-

Mar. 6. ta fama de Iesu, dixit: Iohānes quē ego decollau,

surrexit a mortuis, & ideo uirtutes opantur in eo.

Diversorum autē opinionibus auditis, saluator ad

discipulos specialiter sermonē conuerit, & dicit:

Vos aūt quē me esse dicitis? Ac si diceret: Illis

hominibus humana tantum de me opinantibus,

uos, qui ex illis nō estis, quia ego elegi uos de mun-

do, quem me esse dicitis? In quibus uerbis ostendit,

eos in humana fragilitate humanæ naturæ me-

ritū transcendisse, & ad imitationē ueri dei, quodā

modo deos uocari posse, iuxta illud Psalmogra-

phi: Ego dixi, dī estis & filii excelsi omnes.

Respondens aūt Simon Petrus, dixit: Tu es

Christus filius dei uiui.

Nō solum Petrus ordinē sui prioratus seruat, cū

interrogatus primus responderet, sed etiā magnitu-

dinem amoris ostendit. Merito ergo primus re-

spōdet, qā plus cæteris eum diligit. In multis nāq

euangelij locis legimus, Petrum p̄ cæteris dñm di-

scipulis dilexisse, ipso dño dicente: Simon Iohan-

nis, diligis me plus his? Et ille: Tu scis domine quia

amo te, siue diligo. Et cum duodecim discipulis su-

am passionem p̄diceret, hoc Petr⁹ p̄ magnitudine

amoris ferre nō ualens, assumpsit eum secreto, &

Mat. 16. dixit ei: Propicius tibi esto dñe, ne fiat isti d: Non

em̄ decet ut filius dei gustet mortē. Et cum immi-

nitē articulo passiōis diceret, Oēs uos scandalū pa-

tiemini in me in ista nocte, ille respōdit. Etsi omes

scandalizati fuerint in te, ego nunquam scādaliza-

bor: Cumq; quod futurum erat prædiceret: dices: Amen dico tibi, anteq; gallus canet, ter me negabis, Petrus de se præsumens, ait: Etiam si oportuebit me mori tecum, non te negabo. Et cum post resurrectionē stās in litorie, discipulis pīscātibus apariuisset, audiens Petrus q; dñs ē, tunica sua cinxit se, & misit se in mare, & uenit ad Iesum. Cæteri uero discipuli nauigio uenerunt Eiusdē ergo amoris flammā Petrus succensus, omnibus discipulis interrogatis, primus respondit dicens: [Tu es Christus filius dei uiui. In quibus uerbis fundamentū uerae fidei decentissime declarauit, Christus enim gr̄ce, ab uerō auctoritate christinais nomē accepit. Et cū Christū confitetur, uerū hominē credere docet, qui nō materiali oleo, sed spūsancti dono unctus est. Vñ Psalmista ait: Vnxit te deus deus tuus. & rel. Cū uero adiunxit, [filius] dei uiui, Iuerum deum il lum esse insinuat. quia qd ē pater, hoc genuit, id ē, deus deum. Deum autē uiuū appellat, ad comparationem falsorum deorum, qui ab hoībus dīj putabantur, sed mortui erant, ut s. Iupiter, Saturnus, Mars, Mercurius, Venus & cetera idola portata, de qbus per prophetam dicitur: Dīj qui cælum & terram nō fecerunt, percant, & reliqua. Et Psalmista: Omnes dīj gentium dæmonia

Respondens autem Iesus, dixit ei: Beatus es Simon bariona.] Mercedem recipit uera confessio. Quia enim Petrus cōfessus ē Christum filium dei uiui, merito beatificatur, & bariona, quod in nostra lingua sonat, filius columba, a domino cognominatur. Quod enim columba spiritum sanctū significat, ipse manifestauit, quando redēptore baptizato, in specie colubꝝ apparuit. Bariōa ergo, A

Ioh. 21.

Iere. 10.

Psal. 95.

Mat. 3.

lius columba, id est, spiritus sancti dicitur: quia spiritus sancto revelante, filium dei uini confessus est. Nonnulli autem bariona, probar Iohanna scribendum putant, eo quod iuxta aliud euangelij locum, filius Iohannis sit appellatus, domino dicente: Si mō Iohannis, diligis me? Iohāna uero gratia dei, siue in quo est gratia, interpretatur, Merito ergo primus apostolorum Iohannis filius dicitur, quia non propria uirtute, sed patris gratia revelante, filium dei cognouit. Vnde & subditur:

Quia caro & sanguis non revelauit tibi,
sed pater meus qui in cælis est.

Caro & sanguis in hoc loco carnalem doctrinā scribarum & pharisæorum significant, iuxta illud

Gal. 1. quod apostolus Paulus protestatur, dicens: Continuo non acquieui carni & sanguini. Non ergo per doctrinam pharisæorum & scribarum princeps apostolorum Christum filium dei cognouit, sed patre revelante, sicut idem filius alibi patrē glorificat, dices: Confiteor tibi pater, dñe cæli & terre.

Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam.

Ac si diceret: Quia tu me confessus es Christum filium dei uini, & ego dico tibi, non cassio uel transitorio sermone: quoniam meum dixisse, fessile est: dico inquam tibi, quia tu es Petrus &c. Vbi non est purandum, quod nūc ei primum Petri cognomen imposuerit, sed quando euangelizante Andrea ad eum uenit, cum intuitus eum, dixit: Tu es Simon filius Iohanna, tu uocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. quod enim Syriae Cephas, latine Petrus dicitur. Vtrumq; autem nomen ab illa perra de-

Ioh. 12.

Gal. 1.

Mat. 11.

Ioh. 1.

riuatur, de qua ait Apostolus: Petra autem erat Christus. Quod autem ait, [& super hanc petram ædificabo ecclesiam meam.] Itale est, ac si diceret, super hanc fidem, id est, super me, quem tu confessus es, ædificabo ecclesiam meam. Fundamentum enim aliud (ait Apostolus) nemo potest ponere, præter id quod possum est, quod est Christus Iesus. Ea ergo quæ continentur, cadere non possunt: quia fixa sunt ea quæ continent. Vnde & subinfertur,

Et portæ inferi non præualebunt aduersus eam. Per portas inferi in hoc loco doctrinam hæreticorum accipere possumus, que suos auditores in infernum ruere facit. Portæ ergo inferi contra ecclesiam, quæ super Christum fundata est, non prævalent: quia licet frequenter pulsata sit persecutionibus hæreticorum, tamen a fide catholica eueli non potuit. Aliter portas inferi, uitia & peccata intelligere possumus, qualia Apostolus commorat, dicens: Manifesta sunt opera carnis. q̄ sunt fornicatio, & his similia, quæ recte portæ inferi non minantur, quia in se perseverantes ad infernum de-mergunt, sicut idem Apostolus conclusit, dicens: quoniam qui talia agunt, regnum dei non consequentur. Portæ ergo inferi non præualebunt aduersus ecclesiam: quia & si his uitij & peccatis eleeti tentari possint, tamen in his usq; ad finem perseuerare nesciunt. Aut enim antequam uincantur vincunt, aut post lapsum cito per pœnitentiam sur- gunt, iuxta quod dominus alibi ait: Omnis qui uenit ad me, & audit sermones meos, & facit eos, dicam uobis cui similis est: Similis est homini ædificanti domum, qui fodit in altum &c.

Gal. 5:

Ibid.

Matt. 7:

XX

Et tibi dabo claves regnicælorum.

Claues regni cælorum nihil aliud, nisi ligandi & soluendi potestatem significant. Sicut enim clavis ad hoc in ostio ponitur, ut amici recipiantur, extra-nei aut excludantur: sic ligandi atque soluedi potestas iustos recipit, iniustos uero excludit. De qua subditur

Et quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis; & quodcumque solue-ris super terram, erit solutum & in cælis.

Vbi considerandum, uir iste quia tanta humili-tate uocatur, ad quantam gloriam sit perductus. Quia enim relictis omnibus Christum ardentissi-mo amore secessus est, ad tantam celitudinem peruenit, ut uice dei quorundam peccata relaxare, quorundam etiam retinere posset. Nec tamen putan-dum est, quod solum beato Petrus haec potestas da-ta est, sed sicut unus pro omnibus respondit, [Tu es Christus filius dei uiui,] ita in uno omnes audie-runt: Quodcumque ligaueris super terram & reli-

Ioh. 20.

Vnde cum post resurrectionem dominus discipu-lis suis spiritum sanctum dedisset, omnibus genera-liter ait: Quorum remiseritis peccata, remittetur eis. Nec solum apostolis haec potestas data est, sed etiam episcopis & sacerdotibus, qui nunc eorum ordinem in ecclesia retinent, & ligandi soluendi potestatem habent. Vnde in lege de leprosis figura-liter præcipitur, ut si quis lepra percussus esset,

Leu. 14. ostenderet se sacerdoti, & ad eius iudicium: aut ei-cheretur extra castra, aut reciperetur: non quod ipse leprosum mundare, aut mundatum leprosum fa-cere posset, sed quia ad ministerium ipsius sacerdo-tis pertinet, ut discernat inter lepram & lepram, id

est inter peccatum maius & minus. Hunc sensum
require in euangelio in octaua Paschæ.

DE SANCTO LAURENTIO martyre. Iohan. XII.

In illo tempore loquebantur Iesus cum
discipulis suis in parabolis: Amen amen di-
co uobis, nisi granum frumenti cädens in ter-
ram, mortuum fuerit. Et reliqua.

Hortatus domin⁹ dicitipulos ad martyri⁹
um, suæ passionis exempli⁹ promisit, ut tam
to minus pro eius nomine mortem pati ti-
merent, quanto in hoc opere cælestis magistri imi-
tatores existeret. Ait enim: [Amen amen dico uo-
bis, & reli.] In quibus uerbis intelligimus, quia do
minus in similitudine grani frumenti seipsum di-
cit mortificandum & multiplicandum: mortifican-
dum, in infidelitate Indœorum: multiplicandum,
in fide omnium populorum. Quod nō solum facilius,
sed etiam apertius intelligere possumus, si su-
periora huius euangeli⁹ parumper attendamus. Su-
pra enim retulit euangelista, qui prædicante dñ⁹
Hierosolymis in die festo, erant quidam gentiles,
qui uenerant adorare in Ierusalem: hi accesserunt
ad Philippum, qui erat a Bethsaïda Galilææ, & di-
xerunt ei: Domine, uolumus Iesum uidere. Venit
Philippus & dixit Andree, Andreas rursum & Phi-
lippus dixerunt Iesu. Iesus autem respondens dixit
eis: Venit hora ut clarificetur filius hominis. Ac de
inde subiunxit: [Amen amen dico uobis,] & relias
Qui ergo ex gentibus se uidere desiderantibus dñ⁹
xit, Venit hora ut clarificetur filius hominis, ac de
nde subiunxit: [Amen amen dico uobis, Nisi gra-

XX ii